

13 Οτωβρίου, 1989

[Α. ΛΟΪΖΟΥ, Π., ΜΑΛΑΧΤΟΣ, ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ, ΚΟΥΡΡΗΣ,
ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, ΝΙΚΗΤΑΣ, Δ/στές]

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ ΚΑΙ ΑΛΛΟΙ,

Εφεσείοντες,

v.

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΗΛΙΑΔΗ,

Εφεσίβλητου.

(Αναθεωρητική Έφεση Αρ. 857)

Γενικές Αρχές του Διοικητικού Δικαίου — Δεσμία αμοιодиότης — Έφευνα
για την εταγομένην το αποτέλεσμα πραγματική κατάσταση —
Τοποθέτηση συγκεκριμένου λειτουργού διά νόμου σε συγκεκριμένη θέση
στην Δημοσία Υπηρεσία — Δεν υπήρχε περιθώριο για έφευνα.

5

Προϋπολογισμός — Φύση — Είναι νόμος — Επομένως μπορεί να τροπο-
ποιεί προηγούμενο νόμο.

Συνταγματικό Δίκαιο — Δημόσιοι Υπάλληλοι — Διορισμοί και ή προαγω-
γές διά νόμον — Δεν παραβιάζονται οι Περί Ε.Δ.Υ διατάξεις —
Christoudia v. Republic (1988) 3 C.L.R. 2622 υιοθετήθηκε.

10

Όταν απεφασίσθη η ενσωμάτωση της Αρχής Αναδιαμοιού στον
Κυβερνητικό μηχανισμό, ο σχετικός νόμος προέβλεπε περί εντάξεως
των υπαλλήλων της στην Δημοσίαν Υπηρεσίαν (Άρθρο 42 του Ν. 24/69,
όπως τροποποιήθηκε με το νόμο 44/85). Ειδικά όμως για τον záτογο της
Θέσεως Λογιστικού Λειτουργού της πρώην Αρχής ο Συμπληρωματικός
Προϋπολογισμός 39/85 δημιούργησε "μίαν νέα θέση".

15

Ο Εφεσίβλητος τοποθετήθηκε στην εν λόγω νέα θέση, αλλά η σχετι-
κή απόφαση ακυρώθηκε πρωτόδικα επί τω ότι δεν είχε προηγηθή η υπό
το κράτος του άρθρου 42 απαιτούμενη δέουσα έφευνα.

20

Το Ανώτατο Δικαστήριο, αποδεχόμενο την Έφεση, απεφάσισε:

1. Ο Προϋπολογισμός είναι νόμος και επομένως μπορεί να τροποποιεί προηγούμενο νόμο. Ο Προϋπολογισμός 39/85 τροποποίησε το άρθρο 42 και στην πραγματικότητα εδημιούργησε δεσμίαν αμοδιότητα. Συνεπώς δεν υπήρχε περιωρίο έρευνας δυνάμει του άρθρου 42.
2. Το επιχείρημα ότι ο νόμος προσκρούει στο Σύνταγμα, γιατί καταστρατηγεί τις αμοδιότητες βάσει του Συντάγματος της Ε.Δ.Υ δεν ενσταθεί, ενόψει της αποφάσεως στην *Christoudia v. Republic* (1988) 3 C.L.R. 2622.

Η Έφεση επιτυγχάνει. Ουδεμία διαταγή για έξοδα.

15 *Αναφερόμενες υποθέσεις:*

Panayides v. Republic (1972) 3 C.L.R. 467.

Χριστούδια v. Δημοκρατίας (1988) 3 Α.Α.Δ. 2622.

20

Έφεση.

Έφεση εναντίον απόφασης Δικαστή του Ανωτάτου Δικαστηρίου (Στυλιανίδη, Δ.) που δόθηκε στις 6 Οκτωβρίου, 1988 (Αριθμός Προσφυγής 59/86) (1988) 3 Α.Α.Δ. 1846 με την οποία ακυρώθηκε η τοποθέτηση του εφεσίβλητου στη θέση Λογιστικού Λειτουργού Ι Τάξης.

30 *Στ. Θεοδούλου*, Δικηγόρος της Δημοκρατίας Β', για τους Εφεσείοντες.

Π. Αγγελίδης, για τον Εφεσίβλητο.

35 Α. ΛΟΪΖΟΥ, Π.: Ανάγνωσε την απόφαση του Δικαστηρίου. Με την έφεση αυτή προσβάλλεται η απόφαση Δικαστή του Δικαστηρίου αυτού με την οποία ακυρώθηκε η τοποθέτηση του εφεσίβλητου στη θέση Λογιστικού Λειτουργού Ιης Τάξης από την Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας για το λόγο ότι δεν έγινε η δέουσα έρευνα που προβλέπεται από το άρθρο 42(1) του περί

40 Ενοποιήσεως και Αναδιανομής Αγροτικών Κτημάτων Νόμου του 1969-1983 (Νόμος Αρ. 24 του 1969), όπως τροποποιήθηκε από το Νόμο Αρ. 44 του 1985.

Η Αρχή Ενοποιήσεως και Αναδασιμού εγκαθιδρύθηκε και λειτουργούσε ως ένας ανεξάρτητος οργανισμός κάτω από τον πιο πάνω Νόμο του 1969. Σε κάποιο στάδιο αποφασίστηκε να ενσωματωθεί στον κυβερνητικό μηχανισμό και να ονομασθεί Τμήμα Αναδασιμού, οι δε υπάλληλοί του να ενταχθούν στη Δημόσια Υπηρεσία.

5

Το άρθρο 42 του Νόμου που προστέθηκε με το Νόμο Αρ. 44 του 1985 προβλέπει τα ακόλουθα:

10

“42.-(1) Παν πρόσωπον το οποίον αμέσως προ της ημερομηνίας ενάρξεως της ισχύος του παρόντος τροποποιητικού Νόμου ετέλει εις την υπηρεσίαν της Αρχής ως μέλος του προσωπικού αυτής υπάγεται, από της ημερομηνίας ταύτης εις την υπηρεσίαν της Δημοκρατίας και τοποθετείται υπό της αμοδίας αρχής της Δημοκρατίας, ανεξαρτήτως οιασδήποτε διατάξεως οιοδήποτε ετέρου νόμου, εις θέσιν ήτις θα περιλαμβάνεται εις τον προϋπολογισμόν του Τμήματος, και διά δε το εναλλάξιμον και λογιστικόν προσωπικόν της Αρχής εις θέσιν ήτις θα περιλαμβάνεται εις τον Τακτικόν Προϋπολογισμόν της Δημοκρατίας, το καθεστώς και αι λειτουργίαι της οποίας θα είναι ανάλογοι προς τας λειτουργίας της κατεχομένης θέσεως εις την υπηρεσίαν της Αρχής και θα λαμβάνη την αντιμισθίαν αυτού παρά της Δημοκρατίας.”

15

20

25

Ο Νόμος αυτός τέθηκε σε ισχύ στις 24 Μαΐου 1985. Στις 8 Νοεμβρίου 1985, δημοσιεύθηκε ο περί Συμπληρωματικού Προϋπολογισμού Νόμος, Αρ. 39 του 1985 (Νόμος Αρ. 140 του 1985), ο οποίος δημιουργούσε τις θέσεις, μεταξύ άλλων που πρόβλεπε το άρθρο 42(1) το οποίο παραθέσαμε πιο πάνω.

30

Σε ότι αφορούσε τη θέση Λογιστικού Λειτουργού της πρώην Αρχής Αναδασιμού ο Προϋπολογισμός αυτός κάτω από το Κεφάλαιο Α55 στο μέρος των επεξηγήσεων, - Επεξήγηση 60, - προβλέπει:

35

“Μία νέα θέσις διά την τοποθέτησιν του κατόχου της μονίμου θέσεως Λογιστικού Λειτουργού της πρώην Αρχής Αναδασιμού συμφώνως προς τον περί Ενοποιήσεως και Αναδιανομής Αγροτικών Κτημάτων (Τροποποιητικόν) Νόμον του 1985 (Νόμος Αρ. 44 του 1985).”

40

Είναι φανερόν ότι με τον μεταγενέστερον αυτό Νόμο - και ο Προϋπολογισμός έχει ήδη γίνει δεκτό ότι αποτελεί Νόμο στην Κύπρο - που μπορεί να επιφέρει αλλαγές σε άλλους Νόμους (βλέπε *Panayides v. The Republic* (1972) 3 C.L.R. 467 - επιφέρει ορισμένη, που μας αφορά εδώ, τροποποίηση στις προγενέστερες διατάξεις του άρθρου 42(1) του Νόμου. Η τροποποίηση αυτή είναι ότι η διακριτική ευχέρεια του αρμοδίου Διοικητικού Οργάνου όπως εκτίθεται στο τελευταίο μέρος του Άρθρου 42(1) μετατρέπεται σε δέσμια και ο νομοθέτης επέλεξε να προσδιορίσει, στην περίπτωση του εφεσίβλητου, τη θέση στην οποία θα όφειλε η Επιτροπή να τον τοποθετήσει. Θα μπορούσε δε να λεχθεί παρεμπιπτόντως ότι με τον τρόπο αυτό ο αιτητής δεν υφίστατο καμιά μείωση των απολαβών του ή αλλοίωση των όρων εργασίας του.

Ο Νόμος αυτός δεν αφήνει περιθώρια ασκήσεως διακριτικής ευχέρειας από την Επιτροπή και διεξαγωγής έρευνας με σκοπό τη διαπίστωση αν το καθεστώς και η λειτουργία της θέσης που δημιουργείται από τον Προϋπολογισμό είναι ανάλογος προς τις λειτουργίες της κατεχόμενης θέσης στην υπηρεσία της Αρχής, όπως θα ήταν η περίπτωση αν δεν εθεσπιζέτο.

Πρέπει λοιπόν να στραφούμε προς την καθιερωμένη αρχή του Διοικητικού Δικαίου και να υιοθετήσουμε τον κανόνα που αναφέρεται στο σύγγραμμα του Στασινόπουλου, Δίκαιο των Διοικητικών Πράξεων, σελ. 28 και που λέγει:

“οσάκις ο διοικητικός νόμος ορίζει την επέλευσιν ωρισμένου αποτελέσματος ως ‘αυτοδικαίαν’, ερμηνεύηται, εν αμφιβολία, ως μη παρέχων εις την Διοίκησιν το δικαίωμα της δι’ υλικών ενεργειών πραγματώσεως του αποτελέσματος τούτου, αλλ’ ως υποχρεών την Διοίκησιν, όπως μετά προηγουμένην διαπίστωσιν της εσπομένης το αποτέλεσμα του νόμου πραγματικής καταστάσεως, εκδώση δεσμίαν πράξιν, ορίζουσαν το αποτέλεσμα τούτο. Ούτως, εις τας περιπτώσεις ταύτας, ο ορισμός ‘αυτοδικαίως’ δέον, εν αμφιβολία, να ερμηνεύηται ως σημαίνων ‘υποχρεωτικώς’”.

Η προσέγγιση την οποία ο ευπαιδευτος δικηγόρος του εφεσίβλητου υποστήριξε ενώπιον του πρωτόδικου Δικαστηρίου και επανέλαβε κατά τη συζήτηση της εφέσεως αυτής δεν μπορεί να ευσταθήσει διότι δεν υφίσταντο περιθώρια ασκήσεως οποιο-

ασδήποτε έρευνας μια και στην περίπτωση του εφεσιβλήτου υπήρχε ένας κάτοχος στη θέση Λογιστικού Λειτουργού στην πρώτην Αρχή Αναδασμού ο οποίος, σχεδόν ονομαστί, ετοποθετείτο από τον Προϋπολογισμό στην αντίστοιχη θέση του Λογιστικού Λειτουργού 1ης Τάξεως στη Δημόσια Υπηρεσία.

5

Το δεύτερο σκέλος των επιχειρημάτων του ευπαιδευτού δικηγόρου του εφεσίβλητου, ότι δυνατόν η παρέμβαση του νομοθέτη να καταστρατηγούσε τις συνταγματικές διατάξεις που δίδουν αποκλειστική αρμοδιότητα σε θέματα διορισμού, τοποθετήσεων και προαγωγών στην Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας, δεν μπορεί να επιτύχει γιατί πάνω στο θέμα αυτό έχει νομολογιακά καθοριστεί από το δικαστήριο τούτο στη **Χριστούδια ν. Της Δημοκρατίας** (1988) 3 Α.Α.Δ. 2622, ότι θα μπορούσε να γίνουν διορισμοί και προαγωγές διά νόμου, χωρίς τούτο να συνιστά παραβίαση οποιασδήποτε Συνταγματικής Διάταξης, αν και τονίστηκε ότι το συμφέρον της Υπηρεσίας και του Δημοσίου, θα εξυπηρετείτο καλύτερα από μόνιμους δημόσιους υπαλλήλους παρά έκτακτους και ότι το θέμα της ρυθμίσεως των εκτάκτων διά νόμου δεν θα επαναλαμβάνετο.

10

15

20

Για τους πιο πάνω λόγους η έφεση επιτυγχάνει και κάτω από τις περιστάσεις δεν κάνουμε, όπως και το Πρωτόδικο Δικαστήριο, οποιαδήποτε διαταγή για έξοδα.

25

Η έφεση επιτυγχάνει χωρίς έξοδα.